

TIPS VOOR EEN GOED BROEDSEIZOEN

Bill en Christine Heale

De voorbereiding voor een goed kweekseizoen begint wanneer we onze vogels selecteren met het oog op volgend jaar. Iedereen maakt voor zichzelf uit, afhankelijk van de beschikbare kweekruimte, hoeveel vogels hij overhoudt. Meer poppen dan mannen behouden in de verhouding 3/2 is een must. Voor onszelf houden we een mix van allerlei kleurslagen en variëteiten, daar we ons niet echt in het een of het ander specialiseren. Binnen de groep moeten een behoorlijk aantal "stock vogels" zitten met bepaalde eigenschappen (formaat, licht flecky opalines met grote spots, normale vogels met vederlengte...). We houden alleen de beste stock vogels die we combineren met de zuivere lijn die we in een periode van 16 jaar hebben uitgebouwd.

Meer poppen dan mannen dus, omdat tijdens het kweekseizoen over het algemeen meer problemen voorkomen bij de poppen dan bij de mannen. Het aantal mannen moet voldoende zijn om twee ronden te doen met, indien nodig, een wissel van de pop.

Vroeger scheidden we de mannen en de poppen voorafgaand aan het kweekseizoen, met de gedachte dat wanneer ze elkaar hoorden roepen, dit de broeddrijf zou bevorderen. De laatste vijf jaar echter doen we dit niet meer en laten we ze gewoon samen in de vluchten en we hebben geen betere of slechtere resultaten op die manier. We vinden wel dat de mannen sneller en meer ervaring opdoen om op de poppen te jagen en hen het hof te maken. We plaatsen een aantal "valse broedelementen" uit zacht hout met daarin een gat van ong. 3 cm en een invliegstukje, wat ons een goed beeld geeft wanneer de poppen in broedconditie geraken. Het is leuk om zien hoe een broedrijpe pop ijverig de te kleine opening uitknaagt en agressief haar domeintje probeert te verdedigen tegen andere poppen. Ook laten we jaar in jaar uit de lichten op hetzelfde uur aan- en uitgaan. Vroeger probeerde we langere en kortere dagen te

simuleren, maar we ondervonden geen voordelen van die wijze van belichten.

GEDRAG

Een donkerbruine washuid is een teken dat de pop op de top van of net over haar broedcyclus is. Wij baseren ons op een beige tot lichtbruine kleur en soms kunnen poppen zelfs een bijna witte washuid hebben, maar wanneer ze door hun gedrag tonen dat ze willen broeden, worden ze hoe dan ook in de broedkooien geplaatst. Broedconditie valt niet altijd af te lezen van de conditie van het verenpak en een paar verenstoppels mogen geen argument zijn om vogels niet in te zetten.

Driftige mannen vliegen ijverig van stok naar stok, waarbij ze onderweg alles wat dienst kan doen proberen het hof te maken. Ze tikken met de bek overal tegen, zelfs andere mannetjes worden niet ontzien, wat wel eens tot agressie kan leiden. Het gekwetter in de vluchten neemt toe als de vogels in broedconditie komen. En of dit nu in oktober, november of december is (om maar iets te zeggen...) maakt niets uit. Zaak is om nakomelingen te verkrijgen en niet te wachten tot de vogels hun broedcyclus voorbij is.

Om goede resultaten te halen moet men het ganse jaar door een goede zaadmengeling gebruiken die voorziet in alle nodige voedingsstoffen en mineralen. Net zoals mensen zijn het individuen en we houden dan ook goed de zaadbakjes in het oog, om te weten welk zaad elk paartje het best opneemt. Jodiumblokje, grit en sepia wordt in elke kweekkooi voorzien. Grit is onontbeerlijk voor grasparkieten, daar het alle elementen bevat die nodig zijn voor een goede eiproduktie en spijsvertering.

Door de jaren hebben kwekers de Show Grasparkiet gemaakt zoals die nu is: meer dons, langere en meer veren dan zijn natuurlijke voorouders. Daarom worden de vogels geplukt (zowel mannen als poppen) rond de geslachtsorganen ter grootte van ongeveer een 2 eurocent muntstuk. De donzige onderveren kunnen als een spons werken en zo onbevuchte eieren in de hand werken. Wij doen dit reeds vijf jaar en noteren sindsdien een groter aantal be-

vruchte eieren. Ook worden te scherpe nagels een beetje bijgewerkt omdat onervaren vogels op die manier wel eens hun eieren kunnen perforeren met afgestorven jongen in het ei als gevolg.

VIER PER KEER

Vier paren worden samen opgezet. Elke kooi wordt klaargemaakt met de nestkast op zijn plaats. Op die manier hebben we, indien nodig, uitwijkmogelijkheden als ofwel eieren of jongen verlegd dienen te worden. Elke kooi krijgt een kaart waarop alle informatie over de paring wordt bijgehouden. Na de plaatsing van de vogels, blijven we een paar uur in de buurt om te zien of er tussen de samengestelde paren geen agressie ontstaat. Blijkbaar kunnen bepaalde vogels de kleur van hun maatje niet uitstaan en wanneer ze een andere kleur vogel toegewezen krijgen, zijn alle problemen van de baan. Raar. Dan is het ongeveer een dag of tien wachten voor de eerste eieren in het nestblok liggen.

We markeren de eieren na een dag of vijf bij de controle op bevruchting, waarbij we eerst onze handen met ontsmettende zeep wassen. Als het laatste ei gelegd is en er is geen bevruchting, proberen we een andere manier. We nemen het nestblok in de vooravond iedere dag één uur weg totdat de volgende ronde eieren gelegd is. Dit doen we omdat sommige poppen zodanig aan hun broedblok gebonden zijn, dat ze er niet meer uitkomen en dus ook niet getrapt kunnen worden. Als het broedblok een uur weggenomen wordt, is de pop verplicht bij de man te komen. Ook als ze reeds begonnen is met leggen, wordt dit gedaan. De eieren worden dan getekend en een uurtje elders bijgelegd, om daarna teruggelegd te worden als het broedblok opnieuw geplaatst wordt. Het percentage bevruchte eieren is daardoor flink gestegen en bevriende kwekers die dit ook hebben toegepast, boeken er goede resultaten mee.

Na 18 dagen broeden komen de eerste jongen ter wereld en als ze binnen een bepaalde tijd niet gevoed worden, worden ze ondergelegd bij een pop die haar jongen wel goed voedt. We proberen bij de pop die niet voedt een wat groter jong te plaatsen

dat luider bedelt om voedsel en vaak gaat de pop dan wel tot voeden over. Als ze het doet, wordt haar eigen jongen teruggegeven om toch niet meer dan nodig jongen in een ander nestblok te zien belanden.

Na het ringen en als de broedkaarten goed ingevuld zijn, proberen we tot een gemiddelde te komen van 3 à 4 jongen per box, liefst ongeveer van dezelfde leeftijd. Dit heeft het voordeel dat de jongen dan ook rond dezelfde tijd het nest verlaten en dat er geen jong verweesd achterblijft dat misschien, door de ouders die een volgende ronde willen beginnen, wordt aangevallen.

DOE GEEN JONGE VOGELS VAN DE HAND

Elk jong wordt goed in de gaten gehouden om te zien of het goed zelfstandig is, vooral het naar een iets grotere baby-kooi gebracht wordt. Daar kunnen ze zich rustig verder ontwikkelen, zelfvertrouwen opdoen en zich leren verdedigen. Vervolgens worden ze naar een grotere vlucht gebracht waar ze kunnen vliegen en zo hun spieren ontwikkelen, waarbij ze na verloop van tijd beoordeeld worden: show vogel, stock vogel, enz. Maar het zal maanden duren vooraleer ze volledig uitgegroeid zijn en alle kwaliteiten die ze hebben tentoon zullen spreiden. Dan pas kan er beslist worden of we de betreffende vogel zullen houden of van de hand doen. Verkoop geen jonge vogels, of je moet 100% zeker zijn dat ze voor jou niet bruikbaar zijn. Vogels kunnen enorm evolueren, kunnen laatbloeiers zijn (vooral in de blauwe kleurslag) en zo kunnen wel eens foute beslissingen genomen worden.

Het is beter de val op te merken en er niet in te trappen. Het neemt tijd in beslag, maar je zal er geen spijt van hebben. Probeer altijd vers bloed aan te trekken van een vruchtbare stam. Controleer of de betreffende kweker een goede vruchtbaarheid kan voorleggen en of hij inderdaad een flink aantal jonge vogels in de vluchten heeft. Als de ouders niet vruchtbaar zijn, zullen de problemen snel de kop opsteken.

Al deze zaken hebben we ons eigen gemaakt en zo onze stam (lijnbroed) gemaakt tot wat die nu is.